

Januar 1932 blev hele Importen bundet efter de Interesser, som Handelsministeren skønnede skulde varetages.

I Paragraffens 2det Stykke blev der givet visse bestemte Direktiver for Ministeren.

Han skulde ved de Forskrifter, som han udstedte af importregulerende Karakter, bestemme, at Tilladelsen til Indførsel skulde gives og Betalingsmidler stilles til Raadighed for saadanne Raastoffer og Produktionsmidler, der dannede Forudsætningen for Eksportvirksomhed og anden Virksomhed, „*hvorved der tilføres Landet fremmed Valuta, og at derefter i første Række Hensyn vil være at tage til, at Valuta skaffes til Raastoffer og Produktionsmidler, der er nødvendige for Opretholdelsen af produktive Virksomheder her i Landet*“.

Disse Bestemmelser, der her er citeret af den første Valutalov, og som fandt saa at sige enstemmig Tilslutning fra hele Rigsdagen, og hvis Gennemførelse skete paa Initiativ af det danske Landbrugs Talsmænd, har reel Interesse og Gyldighed den Dag i Dag. Der er nemlig ikke i de forløbne 6 Aar sket nogen Ændring i Retning af friere Vareomsætning mellem Danmark og Udlandet. Der har derimod i de nævnte Aar udviklet sig et Vareudvekslingssystem Landene imellem af en saadan Art og af et saadant Omfang, at man uden at gøre sig skyldig i Overdrivelse kan sige, at Eksporten af danske Landbrugsvarer nu overhovedet kun er mulig i Ly af vore Importrestriktioner. Ophørte disse at bestaa, vilde Danmark ikke have Mulighed for at kunne faa sine Landbrugsvarer afsatte i Udlandet. De kan nemlig kun afsættes efter bestemte Aftaler, ved hvilke vi forpligter os til at regulere vor Import til Fordel for det Land, der modtager vore Eksportvarer. Man kan nok saa meget beklage, at vore Handelsvilkaar er saaledes, men her nytter det ikke at klage, og Magtmidler har vi ingen af.

I de forløbne 6 Aar har Danmark imidlertid været i Stand til netop ved Hjælp

af de Værnebestemmelser, der har været gældende i Henhold til Valutaloven, at opnaa væsentlig bedre Vilkaar for sin Udenrigshandel, efter som Aarene er gaaet. Derfor indeholder Lovforslaget ogsaa Bestemmelser, hvorefter det skulde blive noget lettere i den kommende Tid at haandhæve Restriktionerne. Men yderligere Lempelser har ikke kunnet foreslaas. Loven aabner imidlertid Mulighed for, at yderligere Lempelser kan ske, naar Forholdene tillader det. Navnlig er Flertallet af den Opfattelse, som ogsaa fandt Udtryk i den første Valutalov, at Raastoffer til den hjemlige Produktion i videst muligt Omfang bør kunne importeres efter vedkommende Virksomheders Behov. Og Ministeren for Handel, Industri og Søfart har erklæret sig enig heri.

Et *Mindretal* (Clausager, Himmelstrup og Knud Kristensen) ønsker at udtale:

De Erfaringer, der i de forløbne Aar er indhøstet under den gældende Valutaordning og den Administration, der er udformet i Tilknytning til denne, understreger Nødvendigheden af en dybtgaaende og gennemgribende Afvikling af det økonomiske System, der vel er udbygget paa en midlertidig Lovgivning, men som, jo længer Systemet opretholdes, truer med at faa langtrækkende og skadelige Virkninger for en sund erhvervsøkonomisk Udvikling i vort Land.

Paa alle betydende Omraader har den bestaaende Valutaordning vist sig uegnet til at opfylde de Formaal, den har sat sig, og Systemets uheldige Virkninger i *prismæssig, handelspolitisk, valutamæssig og beskæftigelsesmæssig* Henseende træder for hvert Aar stedse tydeligere frem i Dagen.

Det prismæssige.

Det herskende Valutasytem har, hvad Kendsgerningerne klart viser, været Redskab for en overdreven Afspærringspolitik, der har ledet den danske Prisbevægelse ind i Baner, der er endt i en kunstig Dyrtdid. Den skæbnesvangre Følge heraf